

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชายในเขตกรุงเทพมหานคร" งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) สำหรับในบทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนำเสนอข้อมูลของวัตถุประสงค์การวิจัยและปัญหาคำถามวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ทั้งด้านคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์และศึกษาความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยงานผู้วิจัยมีขั้นตอนการทำวิจัยเชิงปริมาณดังนี้

1. นำตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ จากงานวิจัยของ นิรมล บางพระ (2558) เรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ ที่ได้มีกระบวนการพัฒนาตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ หรือ SLEV Model ทั้ง 44 ตัวชี้วัดย่อย มาทำการทดสอบกับกลุ่มประชากรเพศชายในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีดังกล่าวรวมถึงการนำระเบียบวิธีวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความสัมพันธ์ของสองตัวแปร การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์การจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ไว้ในกลุ่มเดียวกัน และใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะและระดับของตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ และการหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ผู้วิจัยนำตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีและข้อคำถามต่างๆที่สอดคล้องกับงานวิจัยมาสร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามเพศชายที่เป็นกลุ่มประชากร คือ ชายไทย อายุ 12-60 ปี ที่คัดเลือกไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการแบ่งกลุ่มประชากรโดยคัดเลือกจากจังหวัดกรุงเทพมหานครสุ่มตัวอย่างจากทั้งหมด 50 เขตการปกครอง (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2559) คัดเลือกเขตที่มีกลุ่มเขตที่มีจำนวนประชากรเพศชายมากที่สุด 10 เขตการปกครอง ได้แก่ เขตสายไหม เขตบางเขน เขตบางแค เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตลาดกระบัง เขตหนองจอก เขตประเวศ เขตจตุจักร และเขตจอมทอง กลุ่มตัวอย่างเขตละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

4. ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยคำถามที่ใช้จะมีทั้งชนิด คำถามปลายปิด (Close-ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) ที่มีลักษณะในแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) และแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating scale) และผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความสัมพันธ์ของสองตัวแปร โดยการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร ระดับนามมาตรา (nominal variable) ใช้สถิติ Chi-Square เพื่อวิเคราะห์ความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชาย การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์การจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ไว้ในกลุ่มเดียวกัน และใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะและระดับของตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ และการหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ ดังนี้
วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชาย

ข้อมูลความคิดเห็นของเพศชายที่มีต่อความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชายในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแจกแจง ความถี่ ค่าร้อยละ ตารางที่ 4.1 อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของเพศชายผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ	12-20 ปี	156	39.0
	21-40 ปี	135	33.8
	41-60 ปี	109	27.3
สถานภาพ	โสด	302	75.5
	สมรส	79	19.8
	หย่าร้าง	11	2.8
	แยกกันอยู่	8	2.0
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าประถมศึกษา	15	3.8
	มัธยมศึกษาตอนต้น	10	2.5
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	85	21.3
	อนุปริญญา/ปวส.	30	7.5

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	221	55.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	39	9.8
อาชีพ	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	228	57.0
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	5.5
	รับจ้าง	24	6.0
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	42	10.5
	พนักงานเอกชน	76	19.0
	เกษตรกร	3	0.8
	อื่นๆ	5	1.3
รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่า 5,000	107	26.8
	5,000-10,000	113	28.3
	10,001-15,000	32	8.0
	15,001-20,000	36	9.0
	20,001-25,000	43	10.8
	25,001-30,000	13	3.3
	30,001-35,000	15	3.8
	35,001-40,000	12	3.0
	40,001-45,000	8	2.0
	45,001-50,00	4	1.0
	50,000 ขึ้นไป	17	4.3
รวม		400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 12-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีอายุ 21-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีอายุ 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.3 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 75.5 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 19.8 มีสถานภาพหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 2.8 มีสถานภาพแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.3 ระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.0 อาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 19.0 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ด้านรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 28.3 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 26.8 รายได้ 20,001-25,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเรื่องความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์
ตารางที่ 4.2 ความถี่ในการรับชมรายการละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์

ความถี่ในการรับชมโทรทัศน์ต่อสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
1-2 วันต่อสัปดาห์	160	40.0
3-4 วันต่อสัปดาห์	92	23.0
5-6 วันต่อสัปดาห์	32	8.0
ทุกวัน	116	29.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการละครโทรทัศน์ 1-2 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 40.0 รับชมรายการละครโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รับชมรายการละครโทรทัศน์ 3-4 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 23.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่พบในรายการละครโทรทัศน์

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่พบในรายการโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ความรุนแรงทางเพศ	312	29.3
ความรุนแรงทางภาษา	231	21.7
ความรุนแรงทางอารมณ์	249	23.4
ความรุนแรงทางพฤติกรรม	270	25.3
ความรุนแรงด้านอื่น ๆ	4	0.4
รวม	1066	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุเคยพบว่าลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่พบในรายการละครโทรทัศน์ โดยพบส่วนใหญ่ คือ ความรุนแรงทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางพฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.3 และความรุนแรงทางอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.4 ตามลำดับ ซึ่งลักษณะของความรุนแรงด้านอื่นๆ คือ การแสดงออกในทางลามกอนาจารโดยเฉพาะพวกตลก

ตารางที่ 4.4 ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่ไม่ควรปรากฏในรายการละครโทรทัศน์

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่ไม่ควรปรากฏ ในรายการโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ความรุนแรงทางเพศ	332	32.2
ความรุนแรงทางภาษา	223	21.6
ความรุนแรงทางอารมณ์	201	19.5
ความรุนแรงทางพฤติกรรม	267	25.9
ความรุนแรงด้านอื่น ๆ	8	0.8
รวม	1031	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุเคยพบว่ามีลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่ไม่ควรปรากฏในรายการละครโทรทัศน์โดยพบส่วนใหญ่ คือ ความรุนแรงทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางพฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.9 และความรุนแรงทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 21.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง

เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง	จำนวน	ร้อยละ
เคย	50	12.5
ไม่เคย	350	87.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 87.5 เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ ซึ่งการกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง มีทั้งที่เป็นพฤติกรรมความรุนแรง เช่น ทบตี ตีหน้าผาก ตบศีรษะ ทำลายข้าวของและทำร้ายคนใกล้ชิด ความรุนแรงทางเพศ เช่น การข่มขืน ความรุนแรงทางภาษา เช่น โวยวาย ต่ำว่าผู้หญิง ใช้คำพูดไม่สุภาพและหยาบคาย ความรุนแรงด้านอารมณ์ เช่น มีลักษณะของการเป็นคนอารมณ์ร้อนและไม่ควบคุมอารมณ์ใช้ผู้หญิงเป็นที่ระบายออก ทำร้ายจิตใจ แกล้งเพื่อน

ตารางที่ 4.6 ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี

ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน	ร้อยละ
มีส่วน	193	48.3
ไม่มีส่วน	207	51.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ ไม่มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 51.8 และภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 48.3 ตามลำดับ

สำหรับสาเหตุที่ระบุว่า ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ ไม่มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรีนั้นให้ทัศนะว่า การนำเสนอของรายการโทรทัศน์เป็นเพียงเรื่องหรือละครที่แต่งขึ้นเป็นการแสดงให้ผู้ชมได้บรรเทิง หรือบางครั้งอาจเป็นเรื่องจริงก็ควรใช้วิจารณญาณในการรับชมอย่างมีสติ เป็นการแสดงเพื่อความบันเทิงในการรับชมเพื่อความสนุกเท่านั้น ไม่ได้ทำให้เกิดแรงจูงใจจึงไม่มีผลกระทบต่อจิตใจ ไม่มีความจำเป็นต้องเอาอย่างหรือทำเหมือนในละครโทรทัศน์ ผู้ชมต้องมีสติและคิดไตร่ตรองในการรับชม สามารถแยกแยะได้ ใช้สติปัญญา ใช้วิจารณญาณใช้เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ส่วนตัวในการกระทำความรุนแรงต่อสตรี นอกจากนี้ยังมองว่าละครโทรทัศน์ที่มีความรุนแรงต่อสตรีไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ชมเนื่องจากตระหนักดีว่าเพศหญิงก็คือเพศแม่ไม่ควรทำเพราะถ้าทำไม่ใช่ลูกผู้ชาย พ่อแม่ปลูกฝังมาดี สามารถแยกแยะได้ด้วยวุฒิภาวะและอยู่ที่สามัญสำนึกจิตสำนึกของแต่ละบุคคล อีกทั้งไม่มีความคิดที่ทำความรุนแรงต่อผู้หญิงในหัว และหากจะกระทำความรุนแรงต่อสตรีมาจากนิสัยส่วนบุคคลไม่เกี่ยวกับคนรอบข้างหรือการรับชมรายการละครโทรทัศน์ เพราะความรุนแรงที่เห็นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง

และ สำหรับสาเหตุที่ระบุว่า ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรีนั้นให้ทัศนะว่า มีส่วนชักจูงทำให้เด็กทำตามพฤติกรรมที่พบในรายการละครโทรทัศน์ เนื้อหาที่แสดงอาจซึมซับไปเรื่อยๆโดยที่ไม่รู้ตัว เด็กสมัยนี้ได้รับพัฒนาการจากโทรทัศน์เยอะมาก คนในสังคมจะเลียนแบบสิ่งที่พวกเขาเห็น และเกิดความเคยชินกับ

ภาพความรุนแรงต่อสตรี อาจมีพฤติกรรมเลียนแบบ เนื่องจากอาจชินต่อภาพและเนื้อหาในละคร สามารถปลูกฝังให้มีความรุนแรงเพราะมีการใช้ภาษาที่มีความรุนแรง บางสื่อก็นำเสนอภาพโป๊มากเกินไป การกระทำตามดาราที่เป็นไอดอลมีการเลียนแบบในเด็กวัยรุ่นที่อาจทำตามได้ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีและคิดว่าไม่ผิดกฎหมาย

ตารางที่ 4.7 เคยแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงเหมือนภาพเสียงหรือเนื้อหาที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์

เคยแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงเหมือนภาพเสียงหรือเนื้อหาที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
เคย	60	15.0
ไม่เคย	340	85.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงเหมือนภาพเสียงหรือเนื้อหาที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 85.0 และ เคยแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงเหมือนภาพเสียงหรือเนื้อหาที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ ซึ่งการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงเหมือนภาพเสียงหรือเนื้อหาที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ มีทั้งที่เป็นการใช้ภาษาที่รุนแรงเกินไปโดยพูดเลียนแบบในละครโทรทัศน์ ต่่าวา ด่าทอ ทำให้เสียใจ คำพูดที่ใช้ค่อนข้างรุนแรงแม้จะทำไปเพราะอารมณ์ชั่ววูบ ใช้คำพูดหยาบคายกับสตรีคล้ายๆในละครเหมือนเนื้อหาที่เราดู เคยแสดงแบบตัวละครที่เห็นในละครแล้วมาใช้ในชีวิตจริง แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ชกต่อยใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง ชกต่อยทำร้าย เพื่อน เพราะมารบกวนจิตใจ การทำความรุนแรงตามละครแบบเล่นๆกับเพื่อน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชาย

ตารางที่ 4.8 ความถี่ในการรับชมโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมเหมือนภาพเสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์

ความถี่ในการรับชมโทรทัศน์ต่อสัปดาห์		ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี		
		มีส่วน	ไม่มีส่วน	จำนวน
ทุกวัน	จำนวน	78	38	116
	ร้อยละ	19.5	9.5	29.0
5-6 วัน/สัปดาห์	จำนวน	13	19	32
	ร้อยละ	3.2	4.8	8.0
3-4 วัน/สัปดาห์	จำนวน	37	55	92
	ร้อยละ	9.2	13.8	23.0
1-2 วัน/สัปดาห์	จำนวน	65	95	160
	ร้อยละ	16.2	23.8	40.0
รวม	จำนวน	193	207	400
	ร้อยละ	48.2	51.8	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการโทรทัศน์ 1-2 วัน/สัปดาห์ มีความคิดเห็นว่าภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ไม่มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 23.8 และภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 16.2 รับชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน มีความคิดเห็นว่าภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ไม่มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 9.5 และภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 19.5 รับชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ มีความคิดเห็นว่าภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ไม่มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 13.8 และภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีส่วนให้กระทำความรุนแรงต่อสตรี คิดเป็นร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ความถี่ในการรับชมโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีเหมือนในรายการละครโทรทัศน์

ความถี่ในการรับชมโทรทัศน์ต่อสัปดาห์		เคยแสดงพฤติกรรมเหมือนในละครโทรทัศน์		
		เคย	ไม่เคย	จำนวน
ทุกวัน	จำนวน	26	90	116
	ร้อยละ	6.5	22.5	29.0
5-6 วัน/สัปดาห์	จำนวน	2	30	32
	ร้อยละ	0.5	7.5	8.0
3-4 วัน/สัปดาห์	จำนวน	8	84	92
	ร้อยละ	2.0	21.0	23.0
1-2 วัน/สัปดาห์	จำนวน	24	136	160
	ร้อยละ	6.0	34.0	40.0
รวม	จำนวน	60	340	400
	ร้อยละ	15.0	85.0	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการโทรทัศน์ 1-2 วัน/สัปดาห์ ไม่เคยแสดงพฤติกรรมเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 34.0 เคยแสดงพฤติกรรมเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 6.0 รับชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน ไม่เคยแสดงพฤติกรรมเหมือนในละครโทรทัศน์ 22.5 คิดเป็นร้อยละ 6.5 เคยแสดงพฤติกรรมเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 6.5 รับชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วัน/สัปดาห์ ไม่เคยแสดงพฤติกรรมเหมือนในละครโทรทัศน์ 21.0 คิดเป็นร้อยละ 2.0 เคยแสดงพฤติกรรมเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง

		ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ มีส่วนกระทำความรุนแรงต่อสตรี		
การกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง		มีส่วน	ไม่มีส่วน	จำนวน
เคย	จำนวน	20	30	50
	ร้อยละ	5.0	7.5	12.5
ไม่เคย	จำนวน	173	177	350
	ร้อยละ	43.2	44.2	87.5
รวม	จำนวน	193	207	400
	ร้อยละ	48.2	51.8	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ไม่เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง มีความคิดเห็นว่าภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ไม่มีส่วนที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 44.2 ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีส่วนที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 43.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง มีความคิดเห็นว่าภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ไม่มีส่วนที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 7.5 ภาพ เสียง เนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีส่วนที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 กระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริงกับความสัมพันธ์ต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีเลียนแบบเหมือนในละครโทรทัศน์

การกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง		การแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีเลียนแบบเหมือนในละครโทรทัศน์		
		เคย	ไม่เคย	จำนวน
เคย	จำนวน	26	24	50
	ร้อยละ	6.5	6.0	12.5
ไม่เคย	จำนวน	34	316	350
	ร้อยละ	8.5	79.0	87.5
รวม	จำนวน	60	340	400
	ร้อยละ	15.0	85.0	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ไม่เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง ไม่เคยแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีเลียนแบบเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 79.0 เคยแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีเลียนแบบเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่เคยกระทำความรุนแรงต่อสตรีในชีวิตจริง เคยแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีเลียนแบบเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 6.5 ไม่เคยแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีเลียนแบบเหมือนในละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการเรื่องคุณลักษณะและระดับของความรุนแรง
ต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์

ตารางที่ 4.12 ควรนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละคร
โทรทัศน์ในวันใดหากจำเป็นต้องมีการนำเสนอ

ควรนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มี ความรุนแรงต่อสตรีในรายการละคร โทรทัศน์ในวันใดหากจำเป็นต้องมี การนำเสนอ	จำนวน	ร้อยละ
วันธรรมดา วันจันทร์ถึงวันศุกร์	289	72.3
วันหยุดราชการ วันเสาร์และวันอาทิตย์	79	19.8
ทุกวัน	32	8.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าวันที่สามารถนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์หากจำเป็นต้องมีการนำเสนอ คือ วันธรรมดา วันจันทร์ถึงวันศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 72.3 รองลงมาคือ วันหยุดราชการ วันเสาร์และวันอาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 19.8 และทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ ซึ่งวันที่สามารถนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ในวันใดหากจำเป็นต้องมีการนำเสนอในวันธรรมดา วันจันทร์ถึงวันศุกร์นั้น เนื่องจากกลัวเด็กกว่าจะมีโอกาสรับชมรายการที่มีความรุนแรงเด็กไปโรงเรียนในวันธรรมดาไม่ค่อยได้ดูโทรทัศน์จะได้ไม่ต้องเสพสื่อที่มีความรุนแรงมากเกินไป กลุ่มผู้ชมที่เป็นเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18+ ปี นั้นผู้ปกครองจะให้นอนไว ถือว่าเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยงนั้นนอนแล้วและยังลดโอกาสการรับชมของเยาวชนทำให้เกิดผลกระทบต่อเด็ก อีกทั้งความรุนแรงที่รับชมอาจเป็นการปลุกฝังพฤติกรรมดังกล่าวให้กับเด็ก ส่วนมากผู้ชมจะชมตอนเย็นและละครหลังข่าวเป็นส่วนใหญ่ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำและเตือนกับเยาวชนดูแลบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิดเป็นเวลาที่เหมาะสมที่ได้อยู่พร้อมหน้ากันทั้งครอบครัว จะได้ปรึกษา หาวิธีการป้องกันได้ด้วยตนเอง

วันที่สามารถนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ในวันใดหากจำเป็นต้องมีการนำเสนอในวันหยุดราชการ วันเสาร์และวันอาทิตย์นั้นพบว่า เด็กประถมและมัธยมมีการหยุดเรียนและพ่อแม่บางคนหยุดตามวันราชการสามารถที่จะสอนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่นำเสนอผ่านละครโทรทัศน์แนะนำให้เด็กๆ ในการรับชมได้ และควรมีการนำเสนอแบบนานๆมีที่หรืออาทิตย์ละครึ่งก็เพียงพอ และวันที่สามารถนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีใน

รายการละครโทรทัศน์ในวันใดหากจำเป็นต้องมีการนำเสนอในทุกวันนี้ พบว่า หากมีความจำเป็นต้องถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาหรือผลที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดความร้อนแรงต่อผู้หญิงในละคร ให้เป็นไปตามเนื้อหาของละคร ก็สามารถนำเสนอได้ทุกวัน ที่น่าสนใจคือ มีผู้แสดงทัศนะว่า วันไหนก็ได้สามารถที่จะนำเสนอเนื้อหาเสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ ขึ้นอยู่กับรายการนั้นว่า นำเสนอเนื้อหาอย่างไรและต้องรับผิดชอบต่อการนำเสนอด้วย

ตารางที่ 4.13 ควรนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ในเวลาใดหากจำเป็นต้องมีการนำเสนอ

ควรนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ในเวลาใดหากจำเป็นต้องมีการนำเสนอ	จำนวน	ร้อยละ
เวลา 06.01-10.00 น.	25	6.3
เวลา 10.01-16.00 น.	76	19.0
เวลา 16.01-19.00 น.	17	4.3
เวลา 19.01-22.00 น.	28	7.0
เวลา 22.01-24.00 น.	132	33.0
เวลา 00.01-06.00 น.	122	30.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเวลาที่สามารถนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์หากจำเป็นต้องมีการนำเสนอ คือ เวลา 22.01-24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ เวลา 00.01-06.00 น. คิดเป็นร้อยละ 30.5 และเวลา 10.01-16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ ซึ่งเวลาที่สามารถนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ในวันใดหากจำเป็นต้องมีการนำเสนอในเวลา 06.01-10.00 น. เด็กไปเรียน เป็นช่วงเวลาที่ส่วนมากผู้ใหญ่ดู เวลา 10.01-16.00 น. เด็กไปเรียนเป็นเวลาของเด็กและเยาวชนไม่ดูคนไปทำงาน เป็นเวลาที่คนดูน้อย เวลา 19.01-22.00 น. ช่วงเวลาที่ว่างจากการทำงาน และอยู่พร้อมหน้ากันทั้งครอบครัว จะมีคนดูแลให้คำแนะนำได้เป็นเวลาที่เหมาะสมกับคนวัยทำงาน เวลา 22.01-24.00 น. ช่วงเวลาครอบครัวพร้อมหน้าพ่อแม่ลูก เป็นเวลาที่ผู้ใหญ่อาจจะยังไม่นอนหรือเพิ่งเลิกงาน เวลาที่เหมาะสมผู้ปกครองสามารถสอนลูกได้ เด็กจะนอน

ก่อนเวลาฉายทำให้ไม่ต้องดูเนื้อหาที่เด็กอาจจะทำพฤติกรรมเลียนแบบได้เพราะเนื้อหาบางรายการไม่เหมาะสมกับเด็ก และเวลา 00.01-06.00 น. ช่วงเวลาที่เด็กและเยาวชนพักผ่อนเด็กจะไม่เห็นสื่อรุนแรง มีแต่ผู้ใหญ่ดูและเป็นช่วงเวลาที่ไม่ค่อยมีคนดู เป็นเวลานอน ที่น่าสนใจคือ มีผู้แสดงทัศนะว่าจริงๆแล้วไม่ควรนำเสนอภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ไม่ว่าในเวลาใดก็ตาม

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งรายการระดับ ป3+ ระดับ ด6+ ระดับ ท ระดับ น13+ ระดับ น18+ และระดับ ฉ

ระดับผู้ชมหรือเรตติ้ง รายการโทรทัศน์	จำนวน (คน)	จำนวนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดระดับ ผู้ชมหรือเรตติ้งรายการโทรทัศน์
ป3+	400	สอดคล้อง 378 คน หรือ ร้อยละ 94.5
		ไม่สอดคล้อง 22 คน หรือ ร้อยละ 5.5
ด6+	400	สอดคล้อง 388 คน หรือ ร้อยละ 97.0
		ไม่สอดคล้อง 12 คน หรือ ร้อยละ 3.0
ท	400	สอดคล้อง 374 คน หรือ ร้อยละ 93.5
		ไม่สอดคล้อง 26 คน หรือ ร้อยละ 6.5
น13+	400	สอดคล้อง 379 คน หรือ ร้อยละ 94.8
		ไม่สอดคล้อง 21 คน หรือ ร้อยละ 5.3
น18+	400	สอดคล้อง 383 คน หรือ ร้อยละ 95.8
		ไม่สอดคล้อง 17 คน หรือ ร้อยละ 4.3
ฉ	400	สอดคล้อง 369 คน หรือ ร้อยละ 92.3
		ไม่สอดคล้อง 31 คน หรือ ร้อยละ 7.8

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งรายการระดับ ป3+ มีความสอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 94.5 และไม่สอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ โดยสาเหตุของความไม่สอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ ป3+ คือ เด็กวัยนี้ยังไม่เข้าใจเนื้อหาในการนำเสนอ และไม่สามารถเลือกชมรายการได้ด้วยตนเอง

รายการระดับ ด6+ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งรายการระดับ ด6+ มีความสอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 97.0 และไม่สอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ โดยสาเหตุของความไม่สอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ ด6+ คือ เป็นเพียงแค่การประกาศเพราะผู้ชมจะอายุใดก็สามารถรับชมได้ มีแต่การ์ตูนในช่องรายการนี้

รายการระดับ ท พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งรายการระดับ ท มีความสอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 93.5 และไม่สอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ โดยสาเหตุของความไม่สอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ ท คือ บางรายการมีคำหยาบคาย ส่วนใหญ่ก็ดูกันทุกเพศทุกวัย เนื้อหาบางอย่างรุนแรงมากกว่าเรตติ้งที่จัดไว้ในการระบุเพื่อการรับชมของเด็กและเยาวชน เป็นเพียงแค่การประกาศเพราะผู้ชมจะอายุใดก็สามารถรับชมได้

รายการระดับ น13+ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งรายการระดับ น13+ มีความสอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 94.8 และไม่สอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ โดยสาเหตุของความสอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ น13+ คือ มีผิดมีถูกควรแนะนำ แยกระบบความคิดให้กับเด็กๆ บางรายการต้องให้ผู้ใหญ่แนะนำ บางครั้งเด็กเล็กก็ยังไม่ควรได้รับการเรียนรู้เรื่องความรุนแรงมากนัก และสาเหตุของความไม่สอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ น13+ คือ เด็กรู้ดี มีเหตุการณ์ที่แสดงความรุนแรงมากกว่าที่เด็กอายุ 13 ปี ควรได้รับ จัดรายการไม่ค่อยเหมาะสมกับอายุ ส่วนใหญ่ก็ดูกันทุกเพศทุกวัย เป็นเพียงแค่การประกาศเพราะผู้ชมจะอายุใดก็สามารถรับชมได้ คนที่ดูอายุอาจเด็กเกินไปที่จะดูอาจจะดูได้ควรได้รับคำแนะนำ

รายการระดับ น18+ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งรายการระดับ น18+ มีความสอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 95.8 และไม่สอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ โดยสาเหตุของความสอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ น18+ คือ มีผิดมีถูกควรแนะนำ วุฒิภาวะเด็กกำลังเติบโต เนื้อหาบางรายการไม่เหมาะสมกับเด็ก บางรายการต้องให้ผู้ใหญ่แนะนำ บางอย่างมันไม่เหมาะสมกับวัยเล็กและวัยเรียนโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศ อายุ 18 ปีขึ้นไปดูได้และต่ำกว่า 18 ปี ควรได้รับคำแนะนำ และสาเหตุของความไม่สอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ น18+ คือ ควรมากกว่า 20 ปีขึ้นไป เด็กรู้ดี อาจมีบางช่วงไม่เหมาะสมกับวัยที่รับชม เด็กเริ่มมีวุฒิภาวะในการตัดสินใจในการรับชมด้วยตนเอง เป็นเพียงแค่การประกาศเพราะผู้ชมจะอายุใดก็สามารถรับชมได้

รายการระดับ ฉ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งรายการระดับ ฉ มีความสอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 92.3 และไม่สอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ โดยสาเหตุของความสอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการระดับ ฉ คือ อันตรายอาจมีการเลียนแบบแยกได้ถูกประเภท บางอย่างมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมที่จะถูกในการนำเสนอ เนื้อหาบางรายการอาจมีความรุนแรงเกินกว่าที่เด็กจะดู และสาเหตุของความไม่สอดคล้องของการจัดระดับผู้ชมในรายการ

ระดับ ฉ คือ เด็กก็เปิดดูได้ปกติ เด็กรู้ดี บางรายการอาจมีพฤติกรรมดังกล่าว ไม่ได้ไม่ควรปรากฏให้ทุกคนเห็น เพราะไม่สมควรจะฉาย เพราะไม่ได้ใช้ตามความเป็นจริง บางรายการมีความรุนแรงมาก เป็นเพียงแค่การประกาศเพราะผู้ชมจะอายุใดก็สามารถรับชมได้เพราะมีความรุนแรงในเนื้อหาของบางรายการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเรตติ้งหรือการจัดระดับรายการละครโทรทัศน์ และข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเรตติ้งหรือการจัดระดับรายการละครโทรทัศน์ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในปัจจุบัน โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การจัดเรตติ้งหรือการจัดระดับรายการละครโทรทัศน์ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในปัจจุบันมีความเหมาะสม

การจัดเรตติ้งหรือการจัดระดับรายการละครโทรทัศน์ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในปัจจุบัน มีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำที่ดีที่มีการจัดระดับผู้ชมแบ่งตามเรตของอายุและเหมาะสมกับเวลาเป็นไปตามแนวปฏิบัติสากล เป็นตัวช่วยที่ดีในระดับหนึ่งในการช่วยสแกนรายการตามประเภทของสื่อผู้ใหญ่จะได้แนะนำเด็กได้ถูกต้อง จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดเรตติ้งให้เหมาะสมกับวัย เด็กจะได้ไม่ต้องรับชมเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เพราะสังคมสมัยนี้เด็กที่ดูละครมักจะเอาไปทำตามเลียนแบบในทางที่ผิดๆ เด็กไม่ควรได้รับชมเรื่องราวความรุนแรงมากเกินไป เพราะอาจมีภาพความรุนแรงต่อสตรีที่ไม่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน การจัดเรตติ้งคือการใส่ใจผลกระทบที่ตามมา ในการนำเสนอรายการให้เหมาะสมกับวัยของผู้ชมอันไหนไม่เหมาะสมก็มีการแจ้งเตือนแล้วในช่อง

การจัดเรตติ้งดังกล่าวนั้นทำให้เด็กได้รู้ว่าเนื้อหาที่นำเสนอมีความสำคัญอย่างไร ควรทำให้เด็กเห็นว่ามีสำคัญในการคัดกรองรายการจริงๆ รู้ว่าบางเรื่องเป็นเรื่องที่ไม่ดีจริงๆ บางฉากเด็กไม่ควรดู เพราะเด็กอาจติดละครและทำตามละครได้รายการเด็กควรมีแต่รายการที่ได้ดูได้จริงๆ เท่านั้น เด็กควรได้ดูรายการที่สมวัยเพราะส่งผลต่อพัฒนาการด้านสมอง เช่น รายการสำหรับอายุต่ำกว่า 13 ปี ควรเป็นรายการสำหรับเด็กอย่างแท้จริง และรายการสำหรับผู้ใหญ่มากกว่า 18 ปี ควรเป็นรายการข่าว ละครโทรทัศน์ รายการตลก รายการสำหรับผู้ใหญ่ควรมีแต่รายการที่ผู้ใหญ่ที่มีวิจารณญาณในการเข้าใจถึงความรุนแรงรับชมได้จริงๆ ความรุนแรงในละครไม่ควรนำมาเลียนแบบพฤติกรรมหรือที่จริงไม่ควรนำเสนอความรุนแรงให้เห็น ถ้าเด็กอายุน้อยควรได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครองเพราะเด็กหรือวัยรุ่นอาจไม่มีวุฒิภาวะพอที่จะเอาไปเลียนแบบได้

1.2 การจัดเรตติ้งหรือการจัดระดับรายการละครโทรทัศน์ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม

การจัดเรตติ้งหรือการจัดระดับรายการละครโทรทัศน์ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในปัจจุบันบางรายการยังมีการจัดเรตติ้งที่ไม่เหมาะสมหรือตรงตามความเป็นจริงของเนื้อหาในรายการ ควรควบคุมกำกับดูแลให้ความจริงจูงกับการจัดเรตติ้งรายการให้มากกว่านี้ บางรายการต้องการเรตติ้งมากกว่าความเหมาะสมในการออกอากาศ เรตติ้งรายการเป็นเหมือนแค่สัญลักษณ์ที่ไม่สามารถควบคุมการเข้าถึงได้จริง อาจกล่าวได้ว่าการจัดเรตติ้งรายการมีส่วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลส่วนของเนื้อหารายการไปจัดค่าโฆษณาแต่ละสถานี ซึ่งส่งผลต่อรายได้ของสถานี แต่ก็ควรจัดสรรรายการให้เหมาะสมแต่ละช่วงเวลาด้วย ควรวิเคราะห์เนื้อหารายการที่ต้องคำนึงถึงผลดีผลเสียก่อนมาออกอากาศไม่ใช่สนใจแต่เรตติ้งคนดูรายการ

การจัดเรตติ้งไม่ควรตั้งเยอะเพราะคนเข้าใจได้ยากและไม่ได้ปฏิบัติตามหรือทำตามจริงๆ เพราะสามารถดูละครย้อนหลังได้ทางอินเทอร์เน็ต และยังมีการนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีความรุนแรงไม่เหมาะสมกับช่วงอายุของผู้ชมอยู่เป็นจำนวนมากในช่องที่มีในปัจจุบัน ถึงแม้ไม่ใช่รายการสำหรับเด็กก็ไม่ควรที่จะนำเสนอความรุนแรงให้เห็น จริงแล้วไม่ควรนำเสนอความรุนแรงเลย บางรายการไม่มีการนำเสนอรายการหรือกิจกรรมที่เหมาะสมตามช่วงวัยตามเรตติ้งที่ตั้งไว้ อันไหนไม่เหมาะสมก็แจ้งไว้แล้วในช่องรายการและควรให้ผู้ใหญ่สามารถแนะนำเด็กได้ รวมถึงควรมีคำแนะนำเกี่ยวกับความรุนแรงที่มีต่อสตรีเพื่อประโยชน์ของผู้ชมรายการ รายการมีสาระน้อยมากมีละครน้ำเน่า ซึ่งไม่มีการพัฒนาอะไรเลยและสังคมรอบตัวปัจจุบันนี้ไม่ได้มีพ่อแม่มานั่งอธิบายให้ลูกฟังจริงๆ และบางส่วนในการรจขมรายการขึ้นอยู่กับผู้ชมว่ามีวิธีการคัดกรองรายการในการรับชมอย่างไรมากกว่า การอ่านเรตติ้งที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์

2. ความคิดเห็นต่อแนวทางเกี่ยวกับการจัดเรตติ้งหรือการจัดระดับรายการที่มีความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์

ความรุนแรงต่อสตรีไม่ควรมีในรายการโทรทัศน์เช่นเดียวกับความรุนแรงประเภทอื่นๆ ด้วย เช่น การนำเสนอความรุนแรงในรายการละครโทรทัศน์ทั้งการใช้ความรุนแรงทั้งต่อเด็ก สตรี และคนชราให้ลดน้อยลงให้มากที่สุด อาจปรับลดเนื้อหาให้เบาลงกว่าที่ปรากฏในปัจจุบันหรือไม่จำเป็นก็ไม่ควรนำเสนอ เพราะไม่มีประโยชน์และไม่สร้างสรรค์ให้แก่ละครโทรทัศน์ อาจทำให้เด็กเสพติดความรุนแรง เด็กอาจเลิกเกินไป อาจจะไม่สบายใจแล้วนำไปทำตาม หากว่าจำเป็นต้องมีควรลดความรุนแรงต่อสตรีให้น้อยลง กสทช. ควรเข้ามาควบคุมอย่างจริงจังควรจัดเรตติ้งเฉพาะผู้ใหญ่ดู

เท่านั้นควรมีแนวทางการจัดเรตติ้งให้ชัดเจนและให้ตรงประเด็นและจริงจังมากกว่าที่เป็นอยู่ ควรให้ความสำคัญตรวจสอบพิเศษก่อนการออกอากาศ ควรมีการจัดเรตติ้งให้ชัดเจนเพราะเนื้อหาที่นำเสนอในปัจจุบันมีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ การจัดเรตติ้งละครโทรทัศน์นั้นควรดูบริบทของไทยในความเป็นจริงของการนำเสนอมากกว่าที่จะนำแนวทางเรตติ้งของต่างประเทศมาใช้

ควรจัดเวลาที่เหมาะสมกับเด็กและผู้ใหญ่สามารถรับชมรายการได้อย่างเหมาะสม ควรอยู่ในระยะเวลา 22.00-24.00 น. เป็นต้นไป ควรแยกเวลาอย่างชัดเจนอาจเป็นเวลาช่วงดึกเป็นเวลาของเด็กนอนแล้วแต่ผู้ใหญ่ยังไม่นอน เด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ควรดูเด็กจะลอกเลียนแบบได้ ควรจัดเรตติ้ง 20+ เพื่อให้ผู้ปกครองแนะนำเยาวชนหรือผู้ปกครองก็ควรเตือนและสั่งสอนไม่ควรดูควรและมีคำแนะนำมากกว่านี้จะทำให้เด็กไม่กล้าทำตาม ควรมีป้ายแสดงบอกช่วงอายุที่เหมาะสมในการรับชมอย่างชัดเจนควรมีการเตือนกำกับข้อเสียและโทษให้ผู้ที่ได้รับชมด้วย มีคำเตือนในฉากที่ไม่เหมาะสมและควรมีการพัฒนาแทรกความรู้ ควบคู่กับโทษ และไม่ควรนำไปเลียนแบบ บางเนื้อหาที่นำเสนออาจเป็นสิ่งที่เตือนใจเตือนภัยต่อสังคมและครอบครัว ควรมีการนำเสนอคำแนะนำและการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความรุนแรงขึ้นกับสตรี

หากต้องการนำเสนอละครที่มีความรุนแรงต่อสตรีอาจเปิดเป็นช่องพิเศษช่อง 1 รายการสำหรับการฉายละครความรุนแรงต่อสตรีบ้าง เพราะความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์เป็นสีส้มในรายการถ้าต้องการสื่อถึงสังคมปัจจุบันโดยสะท้อนผ่านละครของสังคม ควรจัดให้เป็นเรตติ้งเฉพาะผู้ใหญ่และจัดขอบเขตของรายการอย่างชัดเจนซึ่งบางส่วนของรายการอาจมีรายละเอียดในการสอนการชี้แนะเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏขึ้นในรายการ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจในลักษณะของความรุนแรงให้มากขึ้น ควรมีภาพที่น่าสนใจในรายการให้มีเนื้อหาเข้ามาเกี่ยวข้อง สามารถปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญในรายการได้ หากมีการนำเสนอเรื่องราวของผู้ถูกรังแกควรให้ความยุติธรรมกับผู้ถูกรังแก ไม่ควรเซ็นเซอร์หน้าผู้กระทำ ความรุนแรงต่อสตรีและนำเสนอบทลงโทษจากการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีให้เห็นอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามหลักของกฎหมาย

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำเสนอภาพ เสียงและเนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีด้านเพศในรายการละครโทรทัศน์

เรื่องเพศเป็นสิ่งทุกคนหลีกเลี่ยงไม่ได้ในชีวิตจริงหรือรายการละครแต่หากต้องนำเสนอควรมีแนวทางที่จะป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่ร้ายแรงตามมา ลดความรุนแรงเรื่องเพศไม่ควรมีในรายการทีวี ไม่ควรเสนอภาพความรุนแรงต่อสตรี ควบคุมการจัดระดับความรุนแรงด้านเพศ เช่น การข่มขืนเด็กการคุกคามทางเพศ ล่อลวงมาข่มขืน ละเมิดทางเพศ ฉากข่มขืนไม่สมควรนำเสนอผ่านโทรทัศน์ ไม่ควรแต่งกายล่อแหลมไม่เหมาะสม ลวนลามและต้องตัวเกินกว่าเหตุ การแสดงควรทำแต่

พอดีสามารถนำเสนอเรื่องเพศได้แต่ไม่ควรลงลึกไปถึงเรื่องลามกไม่ต้องแสดงรายละเอียดทุกขั้นตอน ลดเนื้อหาที่มีความรุนแรงต่อสตรีทางเพศในรายการให้น้อยลงและเลื่อนเวลาการออกอากาศให้ตึกขึ้น และนำเสนอในเชิงวิชาการเพื่อให้เยาวชนเข้าใจโดยมีคำแนะนำประกอบเสมอและเด็กไม่ควรหาด้วยตนเองต้องมีผู้ปกครองแนะนำ เจาะจงให้ผู้ใหญ่ได้รับรู้ถึงภัยเพื่อมาสอนเด็ก ควรให้เห็นโทษในการกระทำ ความรุนแรงทางเพศ สำหรับภาคประชาสังคมควรให้ความรู้กับเด็กเกี่ยวกับเรื่องเพศให้มากขึ้น ควรมีคำเตือน ไม่ควรลอกเลียนแบบ รมรงค์เรื่องความรุนแรงทางเพศต่อสตรี ไม่ควรนิ่งเฉยเมื่อพบเจอความรุนแรงต่อสตรี การเหยียดเพศรวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความไม่เหมาะสมหรือการไม่ให้เกียรติ

3.2 ข้อเสนอแนะในการนำเสนอภาพ เสียงและเนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีด้านภาษาในรายการละครโทรทัศน์

รายการละครโทรทัศน์ยังมีการนำเสนอความรุนแรงด้านภาษาอยู่มากกว่าในอดีตที่ผ่านมาในสื่อเป็นจำนวนมากถ้อยคำที่ใช้ควรมีการคัดกรองก่อนการนำเสนอ การใช้ภาษาที่ดีแสดงถึงการให้เกียรติกันและทำให้คนดูนำมาใช้ในชีวิตจริงได้อีก มีคำแนะนำในการใช้ภาษา ไม่ควรนำเสนอภาษาที่ด่าทอ ตำว่าผู้หญิงในทางเสียหายและน่าอับอาย ดูหมิ่น ส่อเสียด ก้าวร้าวไม่ควรใช้คำพูดดูถูกสตรีในละครโทรทัศน์ ลดวาจาหยาบคาย รุนแรงเกินไป วาจาที่ส่อไปในทางลวนลามทางเพศ ภาษาที่สื่อต่อการอนาจารทางเพศ และคำพูดที่หมายถึงการลดคุณค่าหรือศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ซึ่งถือได้ว่าเป็นความรุนแรงต่อสตรีด้วย ควรมีการเซนเซอร์คำพูดที่มีลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี

3.3 ข้อเสนอแนะในการนำเสนอภาพ เสียงและเนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีด้านอารมณ์ในรายการละครโทรทัศน์

การแสดงอารมณ์ถือว่าเป็นเรื่องพื้นฐานของมนุษย์แต่ไม่ควรนำเสนอการใช้อารมณ์แล้วนำไปสู่การทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่นในรายการละครโทรทัศน์ ซึ่งการแสดงละครโทรทัศน์สามารถแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกผ่านการบอกเล่าอารมณ์ของตัวละครแทนการแสดง ออกจากอารมณ์ที่รุนแรงได้ อารมณ์ที่รุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ที่ปรากฏ เช่น อารมณ์โมโหมากเกินไป อาฆาต อารมณ์ร้อน การทำร้ายร่างกายจากความไม่พอใจ อารมณ์รุนแรงทำลายข้าวของ การควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ควรลดอารมณ์ทางเพศลดลงทั้งอาการและกิริยา หรือบทบาทที่สตรีได้รับ เช่น ตัวร้าย ขี้ใจฉาน ขอบกรีดเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้สตรีด้อยค่าลง

นอกจากด้านภาษาแล้วความรุนแรงด้านอารมณ์เป็นอีกหนึ่งความรุนแรงที่มากับคู่กัน ควรพิจารณาลดความรุนแรงทุกด้านที่นำเสนอในปัจจุบัน ความรุนแรงทางอารมณ์ต่อสตรีไม่ควรมีในรายการละครโทรทัศน์ ควรมีคำแนะนำในการรับชมมีการนำเสนอเบื้องหลังการถ่ายทำเพื่อให้ผู้ชมได้มี

โอกาสเข้าใจว่าแท้จริงแล้วสิ่งที่นำเสนอเป็นเพียงการแสดง ละครโทรทัศน์ควรมีการนำเสนอประเด็นด้านอารมณ์ทั้งดีและไม่ดีโดยนำเหตุผลมาใช้ในละครให้มากขึ้น ตัวละครควรแสดงให้เห็นถึงการควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ใจร้อน อารมณ์เย็น ค่อยพูดค่อยจาไม่ใช้อารมณ์เป็นหลักในการตัดสินปัญหา ควรระงับสติอารมณ์เพราะเป็นสาเหตุในการทะเลาะวิวาทกันได้ ละครโทรทัศน์ควรมีการสอนเรื่องการเก็บอารมณ์เป็นเรื่องที่สำคัญเพราะการแสดงออกควรแสดงออกทางอารมณ์จะส่งผลย้อนกลับที่ตัวบุคคลด้วย

3.4 ข้อเสนอแนะในการนำเสนอภาพ เสียงและเนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีด้านพฤติกรรมความรุนแรงในรายการละครโทรทัศน์

การทำร้ายร่างกายขั้นรุนแรงหรือการล่วงละเมิดทางเพศไม่สมควรนำเสนอในรายการละครโทรทัศน์ มีเพียงการพูดถึงหรือการนำเสนอให้รู้ว่าส่งผลต่อสตรีถูกทำร้ายก็เพียงพอแล้ว ควรลดการกระทำหรือการนำเสนอพฤติกรรมที่มีความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในละครโทรทัศน์ให้น้อยลง เช่น การทำร้ายสตรี ทำร้ายร่างกายตบตี การเขียนตี ตะต่อยกัน ฆ่ากัน และต้องตัว ทำเกินกว่าเหตุ การใช้กำลังทำร้ายร่างกาย ความก้าวร้าวและรุนแรง ไม่ควรลงไม้ลงมือเพราะเป็นเพศที่มีความอ่อนแอ การใช้ความรุนแรงต่อสตรีผู้สูงอายุ

การใช้กำลังเป็นเรื่องที่ไม่สมควรเกิดขึ้นแม้จะเกิดขึ้นระหว่างเพศหรือเพศเดียวกัน ปัจจุบันการทำความรุนแรงต่อสตรีแล้วสังคมยอมรับหรือสตรีเมื่อถูกทำร้ายต้องไม่มีปากเสียงนั้นควรมีการแก้ไขให้เรื่องความรุนแรงทางพฤติกรรมต่อสตรีเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจและเป็นที่ยอมรับไม่ได้ของคนในสังคม สังคมต้องลดความรุนแรงเกินความจำเป็นนำไปสู่การเป็นตัวอย่างไม่ดีแก่เยาวชน หากมีการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ควรมีการแสดงข้อความกำกับคำแนะนำในการรับชม การนำเสนอเนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีควรได้รับการควบคุมของช่วงเวลาให้เหมาะสมเพื่อลดการลอกเลียนแบบของเยาวชนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อครอบครัวตนเองและผู้อื่น ภาครัฐเร่งรณรงค์ให้ประชาชนเลิกกระทำพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรี

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อทดสอบตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ทั้งด้านคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ตามตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัวชี้วัดหลัก ด้านเพศ (S: Sex) และตัวชี้วัดย่อย 10 ตัว ด้านภาษา (L: Language) และตัวชี้วัดย่อย 10 ตัว ด้านอารมณ์ (E: Emotion) และตัวชี้วัดย่อย 14 ตัว และด้านพฤติกรรมความรุนแรง (V: Violence) และตัวชี้วัดย่อย 10 ตัว

ตารางที่ 4.15 การทดสอบค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของคุณลักษณะตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของตัวชี้วัด	
คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรี ในรายการโทรทัศน์	ค่า Alpha (ความเชื่อมั่น)
ตัวชี้วัดหลักด้านเพศ (Sex : S)	
S1 การแต่งกายล่อแหลมของสตรี	0.9688
S2 การแสดงออกทางเพศ	0.9681
S3 การล่วงละเมิดทางเพศและการข่มขืน	0.9684
S4 การเหยียดเพศ	0.9682
S5 การสร้างทัศนคติหรือความคิดทางลบเกี่ยวกับเพศหญิง ชาติพันธุ์วรรณา สถานะ ชนชั้นให้ดูตกต่ำ	0.9681
S6 ยินยอมตกเป็นเหยื่อหรือเป็นเครื่องมือเพื่อตอบสนองทางเพศ	0.9684
S7 การใช้กำลังข่มขู่หรือล่อลวง	0.9681
S8 การให้สิ่งตอบแทนหากสตรียินยอมมีเพศสัมพันธ์	0.9682
S9 การทำลายอวัยวะเพศของสตรี	0.9688
S10 การหาผลประโยชน์จากรื่องเพศ การค้าหญิง	0.9682
ตัวชี้วัดหลักด้านภาษา (Language : L)	
L1 ภาษาล่อแหลม	0.9680
L2 ภาษาวลีดูถูกเหยียดหยามสตรี	0.9678
L3 ข่มขู่ ขู่เชิญสตรี	0.9677
L4 ก้าวร้าว ดูหมิ่นศักดิ์ศรีและความเป็นมนุษย์	0.9678

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของตัวชี้วัด	
คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรี ในรายการโทรทัศน์	ค่า Alpha (ความเชื่อมั่น)
ตัวชี้วัดหลักด้านภาษา (Language : L)	
L5 การปฏิเสธความรับผิดชอบที่มีต่อสตรี	0.9681
L6 การกล่าวโทษหรือใส่ร้ายป้ายสีสตรีในกรณีที่สตรีไม่มีความผิด	0.9678
L7 การข่มขู่คุกคามสตรีด้วยวาจาหรือคำพูด	0.9676
L8 การข่มขู่คุกคามสตรีด้วยกิริยาหรือการกระทำ	0.9677
L9 การแสดงกิริยาท่าทาง สีหน้า แววตาที่ดูหมิ่นเหยียดหยาม	0.9678
L10 สตรีร้องขอความช่วยเหลือแต่ปราศจากการให้ความช่วยเหลือ หรือได้รับการเพิกเฉยในการให้ความช่วยเหลือสตรี	0.9680
ตัวชี้วัดหลักด้านอารมณ์ (Emotion : E)	
E1 ความหวาดกลัว	0.9679
E2 ความเศร้าโศก เกิดความโศก	0.9680
E3 ความเกลียดชัง	0.9677
E4 ความขยะแขยง	0.9679
E5 โทสะ ความโกรธ	0.9678
E6 การทำร้ายจิตใจด้วยวิธีการใด ๆ ต่อสตรีให้สตรีปราศจากความสุข หรือดำเนินชีวิตได้ตามปกติ	0.9676
E7 ควบคุมบังคับจิตใจสตรีอย่างไม่มีเหตุผล	0.9678
E8 ทำให้สตรีอับอาย ไม่กล้าสู้หน้า	0.9678
E9 ทำให้สตรีไม่อยู่ในสภาวะสะดวกสบาย	0.9677
E10 ความรู้สึกสิ้นหวังที่ถูกกละเลย	0.9676
E11 การถูกบีบคั้นทางอารมณ์ กัดดันทางจิตใจ	0.9677
E12 การกีดกันเสรีภาพ การถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง	0.9675
E13 การใช้ลูกเป็นเครื่องมือเพื่อต่อรอง	0.9678
E14 การทำให้สตรีสะเทือนจิตใจ	0.9679

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของตัวชี้วัด	
คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรี ในรายการโทรทัศน	ค่า Alpha (ความเชื่อมั่น)
ตัวชี้วัดหลักด้านพฤติกรรม (Violence : V)	
V1 การเยียนตีหรือใช้วัตถุอื่นทำร้าย	0.9679
V2 การเตะ ต่อย กัด หรือทำให้ได้รับบาดเจ็บ	0.9680
V3 การทะเลาะวิวาท โต้เถียงด้วยความโกรธ มีปากเสียงกัน	0.9677
V4 การทำให้ความรุนแรงต่อสตรีจนถูกมองเป็นเรื่องเล็กน้อย	0.9678
V5 การกระทำความรุนแรงต่อสตรีทุกรูปแบบจนนำมาซึ่งความตาย	0.9682
V6 สตรีได้รับความรุนแรงจากผู้อื่นแล้วนำมากระทำความรุนแรงต่อ ตนเอง	0.9679
V7 สตรีได้รับความรุนแรงจากผู้อื่นแล้วนำไปกระทำความรุนแรง ต่อผู้อื่น	0.9678
V8 สตรีได้รับความรุนแรงจากผู้อื่นแล้วนำไปกระทำความรุนแรง ต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งของ	0.9679
V9 การกระทำความรุนแรงทางเพศ ทางร่างกาย ทางจิตใจจากผู้อื่น ส่งผลให้เกิดความทรมานต่อสตรี	0.9679
V10 การใช้อิทธิทธิความเป็นชายหรือความมีอำนาจเหนือกว่าในการ กระทำความรุนแรงต่อสตรี	0.9680
รวมค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่น	0.9687

จากตารางที่ 4.15 ความเชื่อการทดสอบค่าความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน หรือค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และตารางที่ 4.16 แสดงถึงเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้ในการวัดค่าความเชื่อมั่น ทั้ง 2 ตารางนำมาทดสอบคุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน พบว่า ตัวแปรมีความสอดคล้องกันดีอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องตัดตัวแปรใดออก เพราะได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค อยู่ที่ 0.9687 หรือหมายถึงมีค่าความน่าเชื่อถือสูงมาก โดยการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการโทรทัศนทั้ง 4 ด้าน ซึ่งจะนำมาวิเคราะห์หองค์ประกอบ (factor analysis) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์นั้นมีการนำวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) เป็นเครื่องมือในการวิจัย แบ่งออกเป็น K ส่วน และเมื่อคำนวณความแปรปรวนของคะแนนแต่ละส่วนสามารถนำไปใช้ในการประมาณค่าความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายในที่น่าเสนอในชื่อ “สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค”

ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2553) ได้กล่าวถึงวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Coefficient-Alpha) ของครอนบาค ซึ่งได้ผลดังนี้

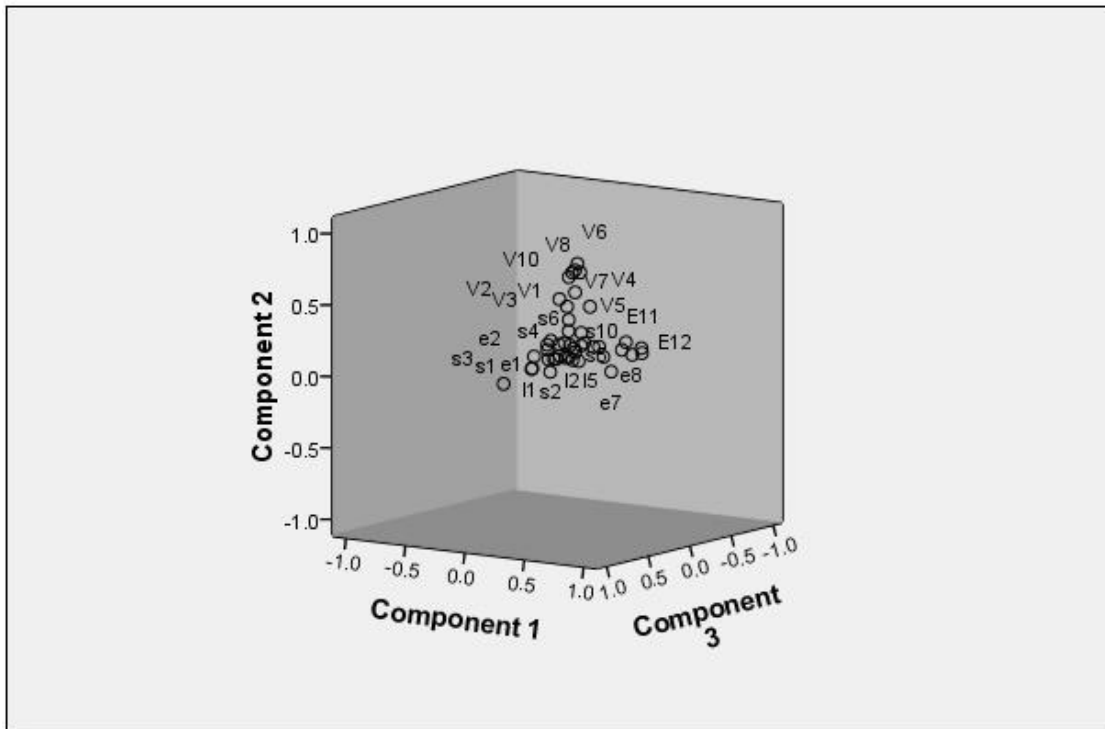
ตารางที่ 4.16 เกณฑ์ที่ใช้วัดค่าความเชื่อมั่น

ค่าความเชื่อถือที่ได้	ระดับความเชื่อถือที่ได้	การนำไปใช้
0.80-1.00	สูงมาก	ใช้ได้ดีมาก
0.70-0.79	สูง	ใช้ได้ดี
0.50-0.69	ปานกลาง	พอใช้
0.30-0.49	ต่ำ	ควรปรับปรุง
ต่ำกว่า 0.30	ต่ำมาก	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 4.16 แสดงถึงเกณฑ์ที่ใช้วัดค่าความเชื่อมั่น ซึ่งถ้าปกติค่าความเชื่อมั่นถึงเกณฑ์ที่จะยอมรับได้จะมีค่าเกิน 0.70 ขึ้นไป

การพัฒนาตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์

Component Plot in Rotated Space

ภาพที่ 4.1 การหาค่าความสัมพันธ์ของคุณลักษณะตัวชี้วัด
ความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์

จากภาพที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ของแต่ละคุณลักษณะตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีใน 4 ตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดย่อยพบว่า ตัวชี้วัดส่วนใหญ่จับกลุ่มอยู่ในคุณลักษณะเดียวกันอยู่ใกล้กันอย่างชัดเจน แต่มีบางคุณลักษณะที่อาจจะอยู่แยกจากกลุ่ม สำหรับค่าความสัมพันธ์ของคุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทั้ง 4 ตัวชี้วัดนั้นจากการอ่านผล พบว่ามีความสัมพันธ์กันมากเพราะตัวแปรทั้งหมดอยู่ที่ปลายแขนและห่างจากเส้น 0 จึงจัดตัวแปรให้อยู่ใน Factor ต่างๆ ได้ หรือตัวแปรที่อยู่ใน Factor เดียวกันมีความสัมพันธ์กันมาก

(คำอธิบาย: แสดงค่า Factor loading ของแต่ละ Factor ถ้า Factor สามารถแทนตัวแปรต่าง ๆ ได้ดีตัวแปรจะต้องอยู่ที่ปลายแขน (มีค่า Factor loading มาก) ถ้ามีตัวแปรอยู่ใกล้จุด Intersection (จุด (0,0,0)) แสดงว่าตัวแปรเหล่านั้นไม่สัมพันธ์กับ Factor ใดเลยในที่นี้ตัวแปรทั้ง 44 ตัวอยู่ที่ปลายแขน จึงจัดตัวแปรให้อยู่ใน Factor ต่าง ๆ ได้ หรือตัวแปรที่อยู่ใน Factor เดียวกันมีความสัมพันธ์กันมาก)

ตารางที่ 4.17 ค่าสหสัมพันธ์ของคุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์

		ค่าเฉลี่ย ด้านเพศ	ค่าเฉลี่ย ด้าน ภาษา	ค่าเฉลี่ย ด้าน อารมณ์	ค่าเฉลี่ย ด้านพฤติกรรม ความรุนแรง
ค่าเฉลี่ยด้านเพศ	Pearson Correlation	1	.698(**)	.638(**)	.654(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000	.000
ค่าเฉลี่ยด้านภาษา	Pearson Correlation	.698(**)	1	.810(**)	.683(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000	.000
ค่าเฉลี่ยด้านอารมณ์	Pearson Correlation	.638(**)	.810(**)	1	.676(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.	.000
ค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรม ความรุนแรง	Pearson Correlation	.654(**)	.683(**)	.676(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.17 การหาค่าสหสัมพันธ์ของคุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ พบว่า

1. คุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านเพศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านภาษา ในระดับ 0.698 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

2. คุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านเพศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านอารมณ์ ในระดับ 0.638 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

3. คุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านเพศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านพฤติกรรมความรุนแรง ในระดับ 0.654 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

4. คุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านภาษามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านอารมณ์ ในระดับ 0.810 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

5. คุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านภาษามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านพฤติกรรมความรุนแรง ในระดับ 0.683 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

6. คุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณลักษณะและความรุนแรงต่อสตรีด้านพฤติกรรมความรุนแรง ในระดับ 0.676 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของคุณลักษณะและระดับตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) (Rotated Component Matrix(a))

	คุณลักษณะตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์						
	Emotion ด้านอารมณ์	Violence ด้าน พฤติกรรม ความรุนแรง	ตัวชี้วัดที่ ไม่มีความ สัมพันธ์ กลุ่มที่ 1	Sex ด้านเพศ	Language ด้านภาษา	ตัวชี้วัดที่ ไม่มีความ สัมพันธ์ กลุ่มที่ 2	ตัวชี้วัดที่ ไม่มีความ สัมพันธ์ กลุ่มที่ 3
E14 ทำให้สตรีสะเทือนใจ	<u>.780</u>	.244					
E8 ทำให้สตรีอับอาย	<u>.731</u>						
E13 ใช้ลูกเป็นเครื่องมือใน การต่อรอง	<u>.719</u>			.264	.240	.220	
E11 ถูกบีบบังคับทางอารมณ์	<u>.702</u>	.242	.229				
E12 กีดกันทางเสรีภาพ	<u>.682</u>	.283			.271		
E7 ควบคุมจิตใจอย่างไม่มี เหตุผล	<u>.657</u>		.292			.324	
E10 รู้สึกสิ้นหวังที่ถูก ละเลย	<u>.628</u>	.281	.396		.203		
E9 ทำให้สตรีไม่ สะดวกสบาย	<u>.593</u>		.294		.317		
E6 การทำร้ายจิตใจไม่ให้ ดำเนินชีวิตตามปกติ	<u>.576</u>	.273	.390			.212	
V8 สตรีทำความรุนแรงต่อ สิ่งมีชีวิตและสิ่งของ	.257	<u>.785</u>					
V6 สตรีทำความรุนแรงต่อ ตนเอง		<u>.723</u>			.204	.247	
V7 สตรีทำความรุนแรงต่อ ผู้อื่น	.207	<u>.717</u>		.278	.224		

คุณลักษณะตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์							
		Violence	ตัวชี้วัดที่			ตัวชี้วัดที่	ตัวชี้วัดที่
		ด้าน	ไม่มีความ			ไม่มีความ	ไม่มีความ
	Emotion	พฤติกรรม	สัมพันธ์	Sex	Language	สัมพันธ์	สัมพันธ์
	ด้านอารมณ์	ความรุนแรง	กลุ่มที่ 1	ด้านเพศ	ด้านภาษา	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
V9 ความรุนแรงต่อผู้อื่นแต่ ส่งผลต่อสตรี	.246	<u>.716</u>				.269	
V10 ใช้อภิสิทธิ์เหนือความ เป็นชายเหนือสตรี	.218	<u>.695</u>		.263			
V4 ทำให้ความรุนแรงถูก มองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	.279	<u>.595</u>			.282		.277
V3 ทะเลาะวิวาท	.264	<u>.571</u>	.353		.219		.280
S1 แต่งกายล่อแหลม			<u>.791</u>				.200
E2 ความเศร้าโศก	.261	.213	<u>.654</u>		.374		
E1 ความหวาดกลัว	.238		<u>.642</u>		.347		
E3 ความเกลียดชัง	.381		<u>.560</u>		.257	.207	
E5 โทสะ ความโกรธ	.446	.207	<u>.542</u>				
E4 ความขยะแขยง	.395	.213	<u>.535</u>		.254		
L1 ภาษาล่อแหลม			<u>.512</u>		.413	.305	
S9 ทำลายอวัยวะเพศ				<u>.786</u>			
S10 การผลประโยชน์จาก เรื่องเพศ การค้าหญิง	.223			<u>.671</u>		.203	
S8 ให้สิ่งตอบแทนหาก ยอมมีเพศสัมพันธ์		.225		<u>.664</u>			
S7 ใช้กำลังข่มขู่ล่อลวง		.221	.261	<u>.644</u>			.327
S3 ล้วงละเมิดทางเพศ			.216	<u>.615</u>			.460
S6 ยินยอมตกเป็นเหยื่อ		.287		<u>.605</u>	.348		
L9 การแสดงกิริยาท่าทาง สีหน้าแววตาชิงชังสตรี	.347	.234	.210		<u>.657</u>		

คุณลักษณะตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์							
		Violence ด้าน Emotion ด้านอารมณ์	ตัวชี้วัดที่ ไม่มีความ สัมพันธ์ กลุ่มที่ 1	Sex ด้านเพศ	Language ด้านภาษา	ตัวชี้วัดที่ ไม่มีความ สัมพันธ์ กลุ่มที่ 2	ตัวชี้วัดที่ ไม่มีความ สัมพันธ์ กลุ่มที่ 3
L10 ปราศจากความ ช่วยเหลือสตรี	.332	.242			<u>.645</u>		
L8 การข่มขู่คุกคามสตรี ด้วยกิริยาหรือการกระทำ	.289	.208	.220	.273	<u>.541</u>		.318
L7 การข่มขู่คุกคามสตรี ด้วยวาจาหรือคำพูด		.268	.330	.288	<u>.536</u>	.230	
L6 การกล่าวโทษหรือใส่ ร้ายป้ายสีสตรี	.322	.248	.310	.222	<u>.470</u>		
L2 ภาษาหรือวลีที่ถูก เหยียดหยาม	.341		.303		<u>.459</u>	.404	
L5 การปฏิเสธความ รับผิดชอบต่อสตรี	.236				<u>.450</u>	.399	.358
S5 ทศนคติลบทางเพศ	.261	.297		.247	<u>.699</u>		
S4 เหยียดเพศ			.226	.399	<u>.583</u>		
L4 ก้าวร้าวดูหมิ่น ศักดิ์ศรีสตรี	.223	.241	.297		.419	<u>.509</u>	
L3 ข่มขู่ ขู่เชิญสตรี			.392		.405	<u>.481</u>	
S2 แสดงออกทางเพศ	.227		.411	.353		<u>.443</u>	.330
V1 การเย้ยย่นตี		.389		.248			<u>.662</u>
V2 ตะ ต่อย กัด		.478		.208			<u>.607</u>
V5 ความรุนแรงจนถึง ความตาย	.224	.452		.264			<u>.525</u>

Extraction Method: Principal Component Analysis. Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization. a Rotation converged in 9 iterations.

ตารางที่ 4.19 ค่าบ่งชี้ตัวแปรที่วัดค่าคุณลักษณะและองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน
(KMO and Bartlett's Test)

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.955
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	12535.178
	df	946
	Sig.	.000

จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นคุณลักษณะตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์โดยวิธีการ Factor analysis พบว่า มีตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์และสามารถจัดเข้ากลุ่มได้ 4 ตัวชี้วัดหลักซึ่งประกอบด้วย 29 ตัวชี้วัดย่อย จาก 44 ตัวชี้วัดย่อยที่ผู้วิจัยนำมาทดสอบ

การจัดระดับรายการ (Rating) ความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์

การจัดระดับรายการ (Rating) ความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ มีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจากตารางที่ 4.18 และ ตารางที่ 4.19 สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ทั้ง 4 ตัวชี้วัดหลัก ซึ่งจะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์นั้นมีการนำวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) และนำตัวแปรหรือตัวบ่งชี้เป็นตัวแปรที่วัดคุณลักษณะหรือองค์ประกอบเดียวกันมาทดสอบความสัมพันธ์กัน โดยตรวจสอบจากค่า Kaiser-Myer-Olkin's measures of sampling adequacy = KMO ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายงานทั้งค่า KMO รายตัวแปร และ KMO ในภาพรวม เกณฑ์ที่ใช้คือ KMO ควรมีค่าเกิน 0.75 และจากการประมวลผลของ KMO ในส่วนของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ทั้ง 4 ตัวชี้วัดหลัก พบว่า ได้ค่า KMO ในภาพรวมเท่ากับ 0.955 หมายความว่า คุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ทั้ง 4 ตัวชี้วัดหลักของงานวิจัยฉบับนี้มีความสัมพันธ์กันมากที่จะใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

2. การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ทั้ง 4 ตัวชี้วัดหลักแล้ว พบว่ามีคุณลักษณะ 15 ตัวชี้วัด ที่ไม่สามารถจัดกลุ่มให้เข้าได้ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจาก 4 ตัวชี้วัดหลัก คือ S1 แต่งกายล่อแหลม S2 แสดงออกทางเพศ S4 เหยียดเพศ S5 ทักสนคตลบบทางเพศ L1 ภาษาล่อแหลม L3 ชมชู้ ชูเชื้อสตรี L4 ก้าวร้าวดูหมิ่นศักดิ์ศรีสตรี E1 ความหวาดกลัว E2 ความเศร้าโศก E3 ความเกลียดชัง E4 ความขยะแขยง E5 โทสะ ความโกรธ V1 การเขี่ยนตี V2 ตะ ต่อย กัด V5 ความรุนแรงจนถึงความตาย โดยตัวชี้วัดทั้ง 15 ลักษณะผู้วิจัยเห็นสมควรพิจารณาคัดออก เพราะไม่สามารถจัดให้เข้าอยู่ในองค์ประกอบหรือตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ของงานวิจัยฉบับนี้ได้

3. การทดสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ในตารางที่ 4.14 แล้วนั้น สามารถนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ที่แบ่งออกเป็น 4 ตัวชี้วัดหลัก ตาม SLEV Model ได้แก่ ด้านเพศ (S: Sex) ด้านภาษา (L: Language) ด้านอารมณ์ (E: Emotion) และด้านพฤติกรรมความรุนแรง (V: Violence) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของระดับคะแนนในแต่ละช่วงชั้น ที่มีค่าความต่างกันที่ 0.75 และนำไปเทียบเคียงกับการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งของรายการโทรทัศน์ของประเทศไทยของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จะมีความหมายดังนี้ (นิรมล บางพระ, 2558:146)

คุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ทั้ง 4 ตัวชี้วัดหลัก ได้แก่ ด้านเพศ (S: Sex) ด้านภาษา (L: Language) ด้านอารมณ์ (E: Emotion) และด้านพฤติกรรมความรุนแรง (V: Violence) วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยลักษณะคำถามเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามหลัก Likert Scale โดยแบ่งระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ 4 ระดับ โดยนำแนวทางและวิธีการของนิรมล บางพระ (2558:147) มาใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.20 เกณฑ์การแบ่งระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ 4 ระดับ

ระดับคะแนน	ความหมายของระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์
ระดับ 0	ไม่มีความรุนแรงต่อสตรี
ระดับ 1	มีความรุนแรงต่อสตรีที่ยอมรับได้ซึ่งสามารถปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ตามบริบทของเรื่อง
ระดับ 2	มีความรุนแรงต่อสตรีที่ทำให้สตรีรู้สึกไม่ปลอดภัยซึ่งสามารถปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ได้ตามบริบทของเรื่อง
ระดับ 3	มีความรุนแรงต่อสตรีที่ยอมรับไม่ได้และไม่ควรปรากฏในรายการละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 4.20 นั้นได้แบ่งระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์โดยการแบ่งเป็นค่าช่วงคะแนนออกเป็น 4 ช่วง โดยใช้ สูตรค่าพิสัย (ธานินทร์ ศิลป์จารุ อ่างถึงในนิรมล บางพระ, 2558:146)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}} = \frac{4-1}{4} = 0.75$$

จากนั้นนำแนวทางและวิธีการของนิรมล บางพระ (2558:147) มาใช้ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อแปลความหมายของระดับคะแนนที่ได้รับในแต่ละช่วงระดับชั้น ชั้นละ 0.75 และนำไปเทียบเคียงกับการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งของรายการโทรทัศน์ของประเทศไทยของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จะได้ความหมายดังนี้

ตารางที่ 4.21 การเทียบเคียงการจัดระดับผู้ชมหรือเรตติ้งของรายการโทรทัศน์
ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม
แห่งชาติ (กสทช.)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมายของระดับความรุนแรงต่อสตรี ในรายการละครโทรทัศน์	การจัดเรตติ้งของ กสทช.
0.00 - 0.75	ไม่มีความรุนแรงต่อสตรี	ป3+ ด6+ และ ท
0.76 - 1.50	มีความรุนแรงต่อสตรีที่ยอมรับได้ซึ่งสามารถ ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ตามบริบทของ เรื่อง	น13+
1.51 - 2.25	มีความรุนแรงต่อสตรีที่ทำให้สตรีรู้สึกไม่ปลอดภัย ซึ่งสามารถปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ได้ ตามบริบทของเรื่อง	น18+
2.26 - 3.00	มีความรุนแรงต่อสตรีที่ยอมรับไม่ได้และไม่ควร ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์	ฉ

จากตารางที่ 4.21 ผู้วิจัยนำ 4 ตัวชี้วัดหลัก และ 29 ตัวชี้วัดย่อยมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเพื่อ
จัดระดับความรุนแรงหรือเรตติ้งให้ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยและระดับดังนี้

ตารางที่ 4.22 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านเพศ (S: SEX)

คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านเพศ (S:SEX)	จำนวน	ระดับต่ำสุด	ระดับสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	การจัดระดับผู้ชมของ กสทช.
S3 ล้วงละเมิดทางเพศ	400	0	3	2.27	ฉ
S6 ยินยอมตกเป็นเหยื่อ	400	0	3	2.05	น18+
S7 ใช้กำลังข่มขู่ล่อลวง	400	0	3	2.21	น18+
S8 ให้สิ่งตอบแทนหากยอมมีเพศสัมพันธ์	400	0	3	2.14	น18+
S9 ทำลายอวัยวะเพศ	400	0	3	2.28	ฉ
S10 การผลประโยชน์จากรื่องเพศ	400	0	3	2.36	ฉ
การค้าหญิง					
ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนของด้านเพศ (S:SEX)	400	.00	3.00	2.218	น18+

จากตารางที่ 4.22 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านเพศ พบว่า ความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านเพศ มีความรุนแรงต่อสตรีที่ทำให้สตรีรู้สึกไม่ปลอดภัยซึ่งสามารถปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ได้ตามบริบทของเรื่องหรือเทียบเคียงกับการจัดระดับผู้ชมของ กสทช. คือ น18+ หมายถึง รายการต่อไปนี้เหมาะสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาจมีภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่เหมาะสมด้านพฤติกรรม ความรุนแรง เพศ และการใช้ภาษา จึงต้องใช้วิจารณญาณในการรับชม ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ควรได้รับคำแนะนำโดยคุณลักษณะด้านเพศที่ไม่ควรในรายการโทรทัศน์มากที่สุดมี 3 ตัวชี้วัดย่อย คือ S10 การผลประโยชน์จากรื่องเพศ การค้าหญิง รองลงมา คือ S9 ทำลายอวัยวะเพศ และ S3 ล้วงละเมิดทางเพศ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านภาษา(L: Language)

คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านภาษา (L: Language)	จำนวน	ระดับต่ำสุด	ระดับสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	การจัดระดับผู้ชมของ กสทช.
L2 ภาษาหรือวลีดูถูกเหยียดหยาม	400	0	3	1.92	น18+
L5 การปฏิเสธความรับผิดชอบต่อสตรี	400	0	3	2.17	น18+
L6 การกล่าวโทษหรือใส่ร้ายป้ายสีสตรี	400	0	3	1.93	น18+
L7 การข่มขู่คุกคามสตรีด้วยวาจาหรือคำพูด	400	0	3	2.06	น18+
L8 การข่มขู่คุกคามสตรีด้วยกิริยาหรือการกระทำ	400	0	3	2.09	น18+
L9 การแสดงกิริยาท่าทาง สีนหน้าแววตา ชิงชังสตรี	400	0	3	1.98	น18+
L10 ปราศจากความช่วยเหลือสตรี	400	0	3	2.09	น18+
ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนของด้านภาษา(L: Language)	400	.00	3.00	2.03	น18+

จากตารางที่ 4.23 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านภาษา พบว่า มีความรุนแรงต่อสตรีที่ทำให้สตรีรู้สึกไม่ปลอดภัยซึ่งสามารถปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ได้ตามบริบทของเรื่อง หรือเทียบเคียงกับการจัดระดับผู้ชมของ กสทช. คือ น18+ หมายถึง รายการต่อไปนี้จะเหมาะสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาจมีภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่เหมาะสมด้านพฤติกรรม ความรุนแรง เพศ และการใช้ภาษา จึงต้องใช้วิจารณญาณในการรับชม ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ควรได้รับคำแนะนำ โดยคุณลักษณะด้านภาษาที่ไม่ควรในรายการโทรทัศน์มากที่สุด คือ L5 การปฏิเสธความรับผิดชอบต่อสตรี รองลงมา มี 2 คุณลักษณะ คือ L8 การข่มขู่คุกคามสตรีด้วยกิริยาหรือการกระทำ และ L10 ปราศจากความช่วยเหลือสตรี และ L7 การข่มขู่คุกคามสตรีด้วยวาจาหรือคำพูด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านอารมณ์ (E: Emotion)

คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านอารมณ์ (E: Emotion)	จำนวน	ระดับต่ำสุด	ระดับสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	การจัดระดับผู้ชมของ กสทช.
E6 การทำร้ายจิตใจไม่ให้ดำเนินชีวิตตามปกติ	400	0	3	1.98	น18+
E7 ควบคุมจิตใจอย่างไม่มีเหตุผล	400	0	3	1.96	น18+
E8 ทำให้สตรีอับอาย	400	0	3	1.98	น18+
E9 ทำให้สตรีไม่สะดวกสบาย	400	0	3	1.84	น18+
E10 รู้สึกสิ้นหวังที่ถูกกละเลย	400	0	3	1.91	น18+
E11 ถูกบีบคั้นทางอารมณ์	400	0	3	1.97	น18+
E12 กีดกันทางเสรีภาพ	400	0	3	2.02	น18+
E13 ใช้ลูกเป็นเครื่องมือในการต่อรอง	400	0	3	2.12	น18+
E14 ทำให้สตรีสะเทือนใจ	400	0	3	2.11	น18+
ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนของด้านอารมณ์ (E: Emotion)	400	.00	3.00	1.987	น18+

จากตารางที่ 4.24 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านอารมณ์ พบว่า ความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านอารมณ์ มีระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ยอมรับไม่ได้และไม่ควรปรากฏในรายการโทรทัศน์ หรือเทียบเคียงกับการจัดระดับผู้ชมของ กสทช. คือ น18+ หมายถึง รายการต่อไปนี้เหมาะสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาจมีภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่เหมาะสมด้านพฤติกรรม ความรุนแรง เพศ และการใช้ภาษา จึงต้องใช้วิจารณญาณในการรับชม ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ควรได้รับคำแนะนำ โดยคุณลักษณะที่ไม่ควรในรายการโทรทัศน์มากที่สุด คือ E13 ใช้ลูกเป็นเครื่องมือในการต่อรองลงมา คือ E14 ทำให้สตรีสะเทือนใจ และ E12 กีดกันทางเสรีภาพ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านพฤติกรรมความรุนแรง (V: Violence)

คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านพฤติกรรมความรุนแรง (V: Violence)	จำนวน	ระดับต่ำสุด	ระดับสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	การจัดระดับผู้ชมของ กสทช.
V3 ทะเลาะวิวาท	400	0	3	2.11	น18+
V4 ทำให้ความรุนแรงถูกมองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	400	0	3	2.16	น18+
V6 สตรีกระทำความรุนแรงต่อตนเอง	400	0	3	2.27	น18+
V7 สตรีกระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น	400	0	3	2.24	น18+
V8 สตรีกระทำความรุนแรงต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งของ	400	0	3	2.22	น18+
V9 ความรุนแรงต่อผู้อื่นแต่ส่งผลต่อสตรี	400	0	3	2.27	น18+
V10 ใช้สิทธิเหนือความเป็นชายเหนือสตรี	400	0	3	2.34	น18+
ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนของด้านพฤติกรรมความรุนแรง(V: Violence)	400	0	3	2.23	น18+

จากตารางที่ 4.25 ภาพรวมของการหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านพฤติกรรมความรุนแรง พบว่า ความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ด้านพฤติกรรม มีระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ยอมรับไม่ได้และไม่ควรปรากฏในรายการโทรทัศน์ หรือเทียบเคียงกับการจัดระดับผู้ชมของ กสทช. คือ น18+ หมายถึง รายการต่อไปนี้เหมาะสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาจมีภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่เหมาะสมด้านพฤติกรรม ความรุนแรง เพศ และการใช้ภาษา จึงต้องใช้วิจารณญาณในการรับชม ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ควรได้รับคำแนะนำ โดยคุณลักษณะที่ไม่ควรในรายการโทรทัศน์มากที่สุด คือ V10 ใช้สิทธิเหนือความเป็นชายเหนือสตรี รองลงมามีเท่ากัน 2 คุณลักษณะ คือ V6 สตรีกระทำความรุนแรงต่อตนเอง และ V9 ความรุนแรงต่อผู้อื่นแต่ส่งผลต่อสตรี และ V7 สตรีกระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนการจับกลุ่มความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของตัวชี้วัด พบว่าคุณลักษณะตัวชี้วัดย่อยบางตัวไม่สามารถจัดกลุ่มให้เข้าได้ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจาก 4 ตัวชี้วัดหลัก คือ S1 แต่งกายล่อแหลม S2 แสดงออกทางเพศ S4 เหยียดเพศ S5 ทศนคติลบทางเพศ L1 ภาษาล่อแหลม L3 ช่มชู้ ชู้เชื้อสตรี L4 ก้าวร้าวดูหมิ่นศักดิ์ศรีสตรี E1 ความหวาดกลัว E2 ความเศร้า โศก E3 ความเกลียดชัง E4 ความขยะแขยง E5 โทสะ ความโกรธ V1 การเขี่ยนตี V2 เตะ ต่อย กัด V5 ความรุนแรงจนถึงความตาย ซึ่งสามารถนำมาหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้ดังนี้

ตารางที่ 4.26 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้

คุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้	จำนวน	ระดับต่ำสุด	ระดับสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	การจัดระดับผู้ชมของ กสทช.
S1 แต่งกายล่อแหลม	400	0	3	1.90	น18+
S2 แสดงออกทางเพศ	400	0	3	2.12	น18+
S4 เหยียดเพศ	400	0	3	1.97	น18+
S5 ทศนคติลบทางเพศ	400	0	3	1.89	น18+
L1 ภาษาล่อแหลม	400	0	3	1.81	น18+
L3 ช่มชู้ ชู้เชื้อสตรี	400	0	3	2.04	น18+
L4 ก้าวร้าวดูหมิ่นศักดิ์ศรีสตรี	400	0	3	2.06	น18+
E1 ความหวาดกลัว	400	0	3	1.80	น18+
E2 ความเศร้าโศก	400	0	3	1.73	น18+
E3 ความเกลียดชัง	400	0	3	1.82	น18+
E4 ความขยะแขยง	400	0	3	1.91	น18+
E5 โทสะ ความโกรธ	400	0	3	2.01	น18+
V1 การเขี่ยนตี	400	0	3	2.32	ฉ
V2 เตะ ต่อย กัด	400	0	3	2.40	ฉ
V5 ความรุนแรงจนถึงความตาย	400	0	3	2.42	ฉ
ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนน	400	0	3	2.01	น18+

จากตารางที่ 4.26 การหาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มคุณลักษณะความรุนแรงด้านใดด้านหนึ่งได้นั้นเมื่อวิเคราะห์พบว่า ความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์กลุ่มนี้ มีระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ยอมรับไม่ได้และไม่ควรปรากฏในรายการโทรทัศน์ หรือเทียบเคียงกับการจัดระดับผู้ชมของ กสทช. คือ น18+ หมายถึง รายการต่อไปนี้จะเหมาะสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาจมีภาพ เสียงหรือเนื้อหาที่เหมาะสมด้านพฤติกรรม ความรุนแรง เพศ และการใช้ภาษา จึงต้องใช้วิจารณญาณในการรับชม ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ควรได้รับคำแนะนำ โดยตัวชี้วัดที่ไม่ควรในรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด คือ V5 ความรุนแรงจนถึงความตาย รองลงมา คือ V2 เตะ ต่อย กัด และ V1 การเชี่ยนตี ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี